

SFS 1999:90

Utkom från trycket
den 16 mars 1999

Lag om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar;

utfärdad den 4 mars 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204) vid behandling av personuppgifter i en skattemyndighets verksamhet för att

1. bedriva spaning och utredning i fråga om brott som avses i 1 § lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar,
2. förebygga brott som avses i 1.

Lagen gäller endast om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter, vilka är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Med skattemyndighet avses även Riksskatteverket.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

underrättelseverksamhet: skattemyndighetens verksamhet som består i att samla, bearbeta och analysera information för att klarlägga om brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och som inte utgör förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken,

allvarlig brottslig verksamhet: verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver,

särskild undersökning: en undersökning i underrättelseverksamhet som innebär insamling, bearbetning och analys av uppgifter i syfte att ge underlag för beslut om förundersökning eller om särskilda åtgärder för att förebygga, förhindra eller upptäcka brott.

De begrepp som används i personuppgiftslagen (1998:204) har motsvarande betydelse vid tillämpningen av denna lag.

¹ Prop. 1998/99:34, bet. 1998/99:SkU9, rskr. 1998/99:145.

3 § Skattemyndigheten är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför med stöd av denna lag.

Behandling av känsliga personuppgifter

4 § Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv. Om uppgifter om en person behandlas på annan grund får uppgifterna kompletteras med sådana uppgifter om det är oundgängligen nödvändigt för syftet med behandlingen.

Sådana uppgifter som avses i första stycket får dock inte behandlas i underrättelseverksamhet.

Utlämnande av uppgifter

5 § Uppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik skall lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

6 § Uppgifter får lämnas ut till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

Att uppgifter får lämnas ut även i vissa andra fall framgår av 1 kap. 3 § tredje stycket sekretesslagen (1980:100).

7 § Regeringen får meddela föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut även i andra fall än som sägs i 5 och 6 §§.

Underrättelseregister

8 § Underrättelseregister får föras endast för att

1. ge underlag för beslut om särskilda undersökningar avseende allvarlig brottslig verksamhet, eller
2. underlätta tillgången till allmänna uppgifter med anknytning till underrättelseverksamhet.

9 § Ett underrättelseregister får innehålla uppgifter som kan hänföras till en enskild person endast om uppgifterna ger anledning att anta att allvarlig brottslig verksamhet utövats eller kan komma att utövas och den som avses med uppgifterna skäligen kan misstänkas för att ha utövat eller komma att utöva den allvarliga brottsliga verksamheten.

Uppgifter om transportmedel eller varor som kan antas ha samband med allvarlig brottslig verksamhet eller om hjälpmedel som kan antas ha använts i samband med sådan verksamhet får registreras, även om uppgifterna kan hänföras till en enskild person som det inte finns någon misstanke mot. Uppgifterna skall därvid föras med en upplysning om att det inte finns någon misstanke mot denne.

10 § Ett underrättelseregister får om en enskild person endast innehålla

1. upplysningar om varifrån den registrerade uppgiften kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,
2. identifieringsuppgifter,
3. uppgifter om särskilda bestående fysiska kännetecken,
4. de omständigheter och händelser som ger anledning att anta att den registrerade utövat eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet,
5. uppgifter om varor, brotts hjälpmedel och transportmedel,
6. ärendenummer, och
7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av polis-, skatte- eller tullmyndighet i vilket uppgifter om den registrerade förekommer.

Underrättelseverksamhet

11 § I underrättelseverksamhet får personuppgifter behandlas endast om

1. en särskild undersökning som avser brott som anges i lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar har inletts och
2. det finns anledning att anta att allvarlig brottslighet har utövats eller kan komma att utövas.

Uppgifter om en enskild person som det inte finns någon misstanke mot skall förses med en upplysning om detta förhållande.

Personuppgifter får också behandlas i underrättelseregister i enlighet med 8–10 §§.

12 § Skattemyndighetens beslut om behandling av personuppgifter enligt 11 § skall innehålla uppgifter om ändamålet med behandlingen samt de föreskrifter i övrigt som behövs för att förebygga otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet.

Skattemyndigheten skall föra en förteckning över beslut som avses i första stycket.

Behandling av uppgifter om kvarstående misstankar

13 § Om en förundersökning avseende brott som anges i 1 § lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar har lagts ned på grund av bristande bevisning får uppgifter om brottsmisstanken behandlas för annat ändamål än arkivering endast om

1. den misstänkte enligt förundersökningsledarens bedömning fortfarande är skäligen misstänkt för brottet och
2. uppgifterna behövs för att förundersökningen skall kunna tas upp på nytt.

14 § Om åtal mot en person har lagts ned eller om denne genom lagakraftvunnen dom har frikänts får uppgifter om brottsmisstanken behandlas för annat ändamål än arkivering endast

1. om förundersökningen tas upp på nytt eller
2. för prövning av särskilt rättsmedel enligt 58 kap. rättegångsbalken.

Gallring

15 § Uppgifter som inte längre behövs för sitt ändamål skall gallras om inte annat anges i andra–fjärde styckena. Detta gäller dock inte uppgifter i en förundersökning.

Uppgifter som behandlas enligt 11 § skall gallras senast ett år efter det att beslutet om behandlingen av personuppgifter fattades. Om det är av särskild betydelse för att den särskilda undersökningen skall kunna avslutas får dock uppgifterna behandlas under längre tid.

Uppgifter i ett underrättelseregister om en registrerad person skall gallras senast tre år efter det att uppgifter om att denne skäligen kan misstänkas för att ha utövat eller komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet senast infördes. Om en särskild undersökning som rör en registrerad person har inletts, behöver uppgifterna dock inte gallras förrän undersökningen har avslutats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att uppgifter får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Rättelse och skadestånd

16 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Överklagande

17 § Skattemyndighets beslut om rättelse enligt 16 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

LARS-ERIK LÖVDÉN
(Finansdepartementet)